

Rad bi imel kako belo vrano

Petek, 11. januarja

Po jutranji kavi sem opravil kratek pogovor z računovodjo zavoda o finančnih zadevah - zaključnem poročilu, zaključni bilanci in možnih letošnjih investicijah. Seznanil me je, da bo plačilni dan (deseti v mesecu) tokrat treba premakniti za en dan, ker v računovodstvu ravsaja bolezen in jim ni uspelo pripraviti vsega potrebnega. O zamiku izplačilnega dne je treba seznaniti zaposlene (to ne bo dobra novica). Opozoril me je tudi, da je za pripravo plače desetdnevni rok prekratek in bi ga bilo treba podaljšati vsaj za dva dni.

Ob dogovorjeni uri sta prišla vodja socialne službe zavoda in socialni delavec. Pogovarjali smo se o kritju stroškov letovanja stanovalcev za letošnjo sezono, o skrbniških poročilih in žepninah stanovalcev, ki so urejene z novim pravilnikom, ter selitvi arhiva socialne službe tja, kjer imamo shranjeno drugo arhivsko gradivo. Predlagal sem, da bi za stanovalce organizirali letovanje v našem letoviškem taboru v Premanturi na Hrvaškem, s čimer smo se vsi strinjali. Letovanje bi bilo v predsezoni in posezonskem času, ko vročina ni prehuda. V tajništvu so sodelavci že čakali na pogovor. Ob petkih sem namreč vsem sodelavcem zavoda na razpolago med osmo in deseto uro. Med prvimi se je oglasila medicinska sestra Renata s prošnjo, da bi občasno opravljala pedikuro za stanovalce v zavodu. Pogovoru je prisostvovala tudi gospa Mira, vodja zdravstvene nege in oskrbe v Hrastovcu. Imel sem občutek, da smo problem zadovoljivo rešili. Prišla je tudi predsednica sindikata in skupaj z vodjem kadrovske službe smo se pogovarjali o tehničnih pogojih dela sindikata v zavodu, delovnem ritmu na oddelkih, delovnem času in morebitnih sredstvih za delovanje sindikata. Na nekatera vprašanja smo našli dogovor, druga so ostala odprta.

Osrednji del delovnega dne je bil namenjen arhitektu Urošu Plantariču in Alojzu Rajterju, vzdrževalcu za gradbena dela. Pogovarjali smo se o letošnjih ključnih projektih v zavodu. Nameravamo graditi pokriti bazen za stanovalce zavoda (v preteklem letu nas je obiskal bivši minister za zdravstvo iz Velike Britanije in bil zelo presenečen, da nimamo bazena za svoje stanovalce), pralnico v bližnji Voličini, kjer je nad pralnico možno zgraditi mansardna stanovanja, ob tem pa dograditi jedilnico, urediti ribnike v našem vodnem zajetju ter po možnosti zgraditi sodoben rastlinjak s Pharovo pomočjo. Dogovorili smo se o rokih in načrtu dela. Moja želja je, da bi čimprej dokončali jedilnico, ker je sedanja premajhna. Medtem sta me v že čakala študenta Visoke šole za socialno delo v Ljubljani, ki sta prinesla račune, s katerimi so poravnali nekatere stroške za silvestrovanje stanovalcev, študentov, prostovoljcev in sodelavcev. Zadevo smo hitro uredili, kajti čakala sta že direktor Zdravstvenega doma Lenart dr. Jože Kramberger in zobozdravnik dr. Andrej Blažič, da bi si skupaj ogledali novo ambulanto, ki smo jo odprli konec minulega leta. Po tihem si želim, da bi bili delovni pripomočki v zobozdravstveni ambulanti bolj sodobni.

Potem je prišla na vrsto gospa Saška, da me seznanijo o poteku zaposlitve zunanjih sodelavcev psihiatrov. V pogovoru sem izrazil željo, da bi bil srečen, če bi imel tudi kakšno belo vrano. Z nasmehom na obrazu me je opomnila, da ne bi bilo odveč kakšno kosilo. Seveda se po hrani ritem nekoliko umiri. Zato direktorji bolj poredko hodimo na malico, kar pa posledično poveča število vsakodnevnih kavic z mlekom. Popoldne smo v Maribor peljali nekatere naše stanovalce na pogreb njihovega sostanovalca. Žalostno, da so slovesu prisostvovali le stanovalci in nekateri sodelavci. Tajnica me je vmes opozorila, da bi bilo lepo, če bi sodelavcu Srečku (vodji bivalnih enot v Hrastovcu)

voščil za rojstni dan. Zanj sem pripravil darilo - viski - čeprav redko seže po tovrstnem "zdravilu". V sejni sobi nas je bilo kar nekaj, ki smo mu čestitali in zapeli ter se posladkali s pravo gibanico. Žal imam časa za takšne prijetne trenutke med delom le malo.

Končno sem se v pisarni posvetil vprašalniku, ki sem ga dobil od ministrstva za delo, družino in socialne zadeve (tam so moji nadrejeni in zato se s tem ne kaže igrati). Klicala me je direktorica iz Lukavcev in vprašala, ali sem s pošto dobil Načrt za izvajanje usmeritev in nalog iz nacionalnega programa socialnega varstva in ali sem kaj čudnega ugotovil. Opozorila me je na 18. točko, ki govori o delu z ljudmi s posebnimi potrebami. Seveda sem. Razložil sem ji, da imam to za "domače branje" čez soboto in nedeljo.

Večer sem preživel z družino.

Sobota, 12. januarja

Ob sobotah vedno opravi po dopoldanskih nakupih. Popoldne sem analiziral porabo kurilnega olja v zavodu in pregledal material, ki smo ga dobili z "našega" ministrstva. V kurilni sezoni porabimo 350 litrov kurilnega olja na uro. Zame kot direktorja je zanimiv podatek, da smo v letu 2001 pokurili približno 50.000 litrov olja več kot v letu 2000 (denarja smo potrošili približno enako).

Zvečer sem se ukvarjal s študijem (zaključujem magistrski študij na FDV).

Nedelja, 13. januarja

Sneži. Čudovito sem se počutil, ko sem skozi okno opazoval zasneženo pokrajino. Poklical sem vodjo vzdrževalne službe zavoda in povedal mi je, da so dvorišče in ceste v zavodu očiščeni. Nato sem kidal sneg tudi sam - okoli hiše.

Gledal sem slalomsko drugo vožnjo. Res škoda, da se je Mitji Kuncu zmaga izmuznila le za stotinko sekunde, res smola.

Ponedeljek, 14. januarja

Ob prihodu v službo sem preveril, kako so očiščena parkirišča. Bil sem zadovoljen, zato sem pohvalil ekipo, ki je čiščenje opravila.

Na vrsti so vsakodnevna opravila. Sodelavka iz družinskega oddelka je prosila za pet minut časa. Prišla je tudi predsednica sindikata s pisno zahtevo, da se delavcem, ki strežejo na oddelkih, interno prizna izobrazba in se razporedijo na delovno mesto bolničarjev. Svoj predlog sta utemeljili z opravljanjem enakih delovnih opravil na oddelku, kot jih opravljajo bolničarji. Sodelavkama sem razložil, da bom v okviru veljavne pravne regulative poiskal ustrezno rešitev za delavce in da jih bom o možnih rešitvah seznanil.

Popoldne sem s sodelavcem šel na Trate, kjer sva se udeležila pogovora s stanovalci bloka, v katerem naša stanovalca Ivan in Marta bivata v t. i. neodvisnem stanovanju. Iz pogovora se je dalo zaključiti, da zaradi njunega prihoda ni večjih negotovanj med stanovalci.

Torek, 15. januarja

Ob devetih sem zapustil zavod, ker je bilo treba starejšega sina peljati v Maribor k zobozdravniku (zob - osmico - je bilo treba izpuliti). Verjetno sem se prehladil, zato sem ostal v postelji ves popoldan. Mlajši sin Niko mi je kupal čaj in krajšal čas. Niko je zelo skrben fant in v naši družini skrbi, da se vsakega dotakne, ga poboža.

Ponoči zaradi vročine nisem mogel spati.

Sreda, 16. januarja

Ves dan sem ležal v postelji, pil tople napitke in goltal lekadol. Še dobro, da živimo v dobi mobiltelefonov, tako sem lahko opravil najnujnejše službene pogovore. Proti večeru me je poklical Miha Cigler in mi

sporočil veselo novico, da je njegov Evros "vzel" poslovne prostore v Dalmatinovi v Ljubljani. Bil je zelo srečen in dogovorila sva se, da se prihodnjič srečamo v "njegovih" prostorih. Miha je nevladni predstavnik civilne družbe in gleda nam, "totalitarnim" ustanovam, pod prste. Med drugim vodi projekt zagovorništva, za kar smo tudi mi v zavodu zainteresirani.

Zvečer me je poklical dekan Visoke šole za socialno delo dr. Vito Flaker in izrazil željo, da bi se pogovorila o nadaljnjih oblikah vključevanja stanovalcev iz zavoda v skupnostno oskrbo.

Četrtek, 17. januarja

Kljub temu da danes moje počutje ni bilo najboljšo, sem se odpravil v službo, ker sem moral opraviti nekaj nujnih poslov. Za ob osmih so bili najavljeni iskalci zaposlitve v javnih delih, zato sem skupaj z gospo Sašo iz kadrovske službe opravil pogovor s kandidati. Po pogovorih smo izbrali tiste, ki bodo nekaj časa zaposleni v zavodu preko javnih del. Izbira je bila težavna, saj so bili vsi kandidati primerni.

Doma sem spremljal košarkarsko tekmo.

Piše: Josip Lukač, direktor zavoda Hrastovec-Trate